

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาล ของนักศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษากับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาล โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 363 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างมีระบบและแบบอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และแบบทดสอบวัดความสามารถทั้งหมด 4 ชุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและพัฒนามาจากแบบสอบถามของ อัจฉรา สุซารมณ (2530) ประหยัดศรี เกื่อนศิริ (2536) และเรชา ทองคุ้ม (2536) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ คำนวณหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. เพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษายาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 363 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 98.30 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (ตั้งแต่ 2.76 ขึ้นไป) ปานกลาง (ระหว่าง 2.75-2.25) และต่ำ (ตั้งแต่ 2.25) คิดเป็นร้อยละ 44.40, 48.50 และ 7.20 ตามลำดับ
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษายาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับปานกลาง
3. ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษายาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 จัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทั้งหมดจัดอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน การเตรียมการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์ เทคนิคการสอน การประเมินผลและปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

อาจารย์กับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ 3.59, 3.43, 3.34, 3.33, 3.31 และ 3.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

3.1 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ มีข้อความข้อที่ 1 คือมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของภาระเรียนการสอนแล้วแจ้งให้ผู้เรียนทราบจัดอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และข้อที่ 2 คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของภาระเรียนการสอน จัดอยู่ในระดับต่ำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 และรายข้ออื่น ๆ จัดอยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ด้านการเตรียมการสอน มีข้อความข้อที่ 1 คือ มีการกำหนดหัวข้อเนื้อหาวิชาที่จะสอนแล้วแจ้งให้ผู้เรียนทราบจัดอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 และรายข้ออื่น ๆ จัดอยู่ในระดับปานกลาง

3.3 ด้านเทคนิคการสอน มีข้อความข้อที่ 7 คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ภายหลังจากสอนแต่ละครั้ง จัดอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 และรายข้ออื่น ๆ จัดอยู่ในระดับปานกลาง

3.4 ด้านการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน มีข้อความข้อที่ 4 คือบรรยากาศขณะฝึกปฏิบัติงานเครียด จัดอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 และรายข้ออื่น ๆ จัดอยู่ในระดับปานกลาง

3.5 ด้านการประเมินผล มีข้อความข้อที่ 1 คือ มีการประเมินผลการเรียนเป็นระยะ ๆ โดยจัดให้มีการสอบย่อย และข้อความข้อที่ 2 คือ ใช้วิธีวัดและประเมินผลหลายรูปแบบ เช่น แบบฝึกหัด แบบทดสอบ การทำรายงาน จัดอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80, 3.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 และ 0.80 ตามลำดับ และรายข้ออื่น ๆ จัดอยู่ในระดับปานกลาง

3.6 ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ทั้งหมดจัดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเรียงตามรายข้อเท่ากับ 3.13, 2.95, 3.13, 2.91 และ 3.09 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00, 0.96, 0.89, 0.95 และ 0.99 ตามลำดับ

4. ความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 69.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงตาม

ลำดับดังนี้ ด้านการตั้งปัญหา หาแนวทางแก้ปัญหาหรือหาคำตอบ ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา และสรุปวิธีการแก้ปัญหา โดยมีเหตุผลสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ 22.49, 22.48, 17.89, 17.80

5. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษาความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาล พบว่า

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาล โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.1745$) และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความสามารถในการตั้งปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.1173$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความสามารถหาแนวทางแก้ปัญหาหรือหาคำตอบ และความสามารถค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.2536, .1394$ ตามลำดับ) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถสรุปวิธีการแก้ปัญหา โดยมีเหตุผลสนับสนุน

5.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาล

5.3 ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาล และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียมการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลด้านความสามารถในการตั้งปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.1060$) และด้านการเตรียมการสอนมีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับความสามารถด้านหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=-.1207$) ส่วนรายด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาล

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษานี้พบว่ามีความสัมพันธ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีข้อค้นพบและอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาระดับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 69.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการตั้งปัญหาและด้านความสามารถหาแนวทางแก้ปัญหาหรือหาคำตอบ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 22.49, 22.48$ ตามลำดับ) ส่วนด้านความสามารถค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาและด้านความสามารถสรุปวิธีการแก้ปัญหา โดยมีเหตุผลสนับสนุน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 17.80, 17.89$ ตามลำดับ) จากผลการวิจัยแยกวิเคราะห์และอภิปรายเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลโดยรวมของนักศึกษาพยาบาลคือ 69.42 จัดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 อาจเนื่องจากว่า นักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ถึงแม้จะมีประสบการณ์ในการคิดหรือใช้ความสามารถเชิงสืบสอบ ในการแก้ปัญหา โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาก ตั้งคำถามของวีระพล สุวรรณันท์ (2524) ที่ว่า บุคคลที่มีประสบการณ์และอายุทำงานมานาน จะสามารถหาปัญหาที่เกิดขึ้นได้เร็ว แต่จากการศึกษาของ กมลรัตน์ เอิบสิริสุข (2534) พบว่า นักศึกษาพยาบาลไม่มีความแม่นยำในทฤษฎี ไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติได้ ประกอบกับความรู้อาจได้จากการฝึกปฏิบัติจะเป็นความชำนาญมากกว่าการใช้ความสามารถในการแก้ปัญหา (Collin & Joel, 1971) จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ค่าเฉลี่ยของความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลด้านความสามารถในการตั้งปัญหาคือ 22.49 จัดอยู่ในระดับสูง อาจเนื่องจากความสามารถในด้านนี้นักศึกษาได้แสดงออกตามความสงสัย เมื่อประสบกับสถานการณ์ที่น่าสงสัย ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของนักศึกษาในวัยรุ่น คือ ช่างสงสัย อยากรู้ อยากเห็น นักศึกษาจึงสามารถทำการตอบความสามารถในการตั้งปัญหาได้มากมายหลายข้อ และหลายประเภท ทำให้ความสามารถด้านนี้จัดอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนา บุญทอง (2529) กล่าวว่า เมื่อนักศึกษามีระดับวุฒิภาวะเจริญตามวัย ประสบการณ์มากขึ้น ความคิดอ่านและการมองปัญหา จะชัดเจนถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้น แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเวนค์ (Wenk, 1981) ซึ่งพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถวิเคราะห์ปัญหาอยู่ในระดับต่ำ ใช้การคิดอย่าง

ไม่มีหลักการในการแก้ปัญหา

1.3 ค่าเฉลี่ยของความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลด้านความสามารถหาแนวทางแก้ปัญหาหรือหาคำตอบคือ 22.48 จัดอยู่ในระดับสูงอาจเนื่องจากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีความเชิงสืบสอบทางการพยาบาลในการแก้ปัญหามาแล้วอย่างพอสมควรสามารถหาแนวทางแก้ปัญหาได้โดยง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2530) ที่กล่าวว่าในการวิเคราะห์ทางเลือก นักศึกษาจะต้องใช้ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วิเคราะห์ทางเลือกต่าง ๆ ที่ใช้แก้ปัญหาก็ได้ไม่น้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ ประยูรพงษ์ (2533) ที่พบว่า ความสามารถในการตัดสินใจของหัวหน้าหอผู้ป่วย ในชั้นวิเคราะห์ทางเลือกส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ค่าเฉลี่ยของความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลด้านความสามารถค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาคือ 17.80 จัดอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากการให้บริการพยาบาลในปัจจุบัน มุ่งตอบสนองความต้องการแบบองค์รวม (Holistic Care) ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะฝึกฝนหรือปลูกฝังในการค้นหาข้อมูลเพื่อหาปัญหาที่เกิดขึ้น ให้เกิดกับนักศึกษาพยาบาลซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ลัดดา เชียงเห็น (2529) ที่พบว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ข้อมูลประกอบการวินิจฉัยการพยาบาลระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ พรทิพย์ ประยูรพงษ์ (2533) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการตัดสินใจของหัวหน้าหอผู้ป่วย ในชั้นวิเคราะห์ข้อมูล อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่สอดคล้องกับ ลำยอง รัศมีมาลา (2533) พบว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถรวบรวมข้อมูลประกอบการวินิจฉัยการพยาบาลระดับต่ำ

1.5 ค่าเฉลี่ยของความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลด้านความสามารถสรุปวิธีการแก้ปัญหา โดยมีเหตุผลสนับสนุนคือ 17.89 จัดอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจาก เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาต้องใช้ความรู้พื้นฐานและความรู้ทั้งหมดที่มีอยู่อย่างเพียงพอในการอ้างอิงอย่างมีเหตุผลและนักศึกษาต้องใช้ความคิดระดับสูง เช่น การสรุปความคิดเพื่ออ้างอิงเหตุผลการสรุปความคิดเพื่อการสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ Kanis (1989) ทำการวิจัย พบว่าในการให้นักศึกษาทำแบบทดสอบการปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ข้อสอบที่ยากสำหรับนักศึกษาคือข้อสอบที่เกี่ยวกับการอ้างอิงเหตุผล การลงข้อสรุปและการอธิบายเหตุผล

ดังนั้น จากการวิจัยนี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยของความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลโดยรวมคือ 69.42 จัดอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยของความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลด้านความสามารถค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา คือ 17.80 และความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลด้านความสามารถสรุปวิธีการแก้ปัญหา โดยมีเหตุผลสนับสนุนคือ 17.89 จัดอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ด้าน ฝ่ายการศึกษาการพยาบาลจึงควรให้ความสนใจที่จะพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลมีความสามารถในการค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา และสรุปวิธีการแก้ปัญหา โดยมีเหตุผลสนับสนุน และความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลโดยรวม เช่น การให้โอกาสนักศึกษาได้ฝึกฝนหาความรู้ โดยการตั้งสถานการณ์จำลองปัญหา ผู้ป่วย เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกการคิด การเขียน ค้นหาข้อมูล แก้ปัญหา ตามแนวทางการสืบสอบ หรือกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่สอดคล้องกับการวินิจฉัยการพยาบาล ได้ถูกต้อง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษานพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษานพยาบาลทุกขั้นตอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องจากเมื่อนักศึกษานพยาบาลที่มีสติปัญญาดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมมีความรู้ความสามารถในการสืบสอบ คิดหาปัญหา แนวทางแก้ปัญหา ค้นหาข้อมูล และสรุปวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์ (2524) ได้กล่าวถึงการแก้ปัญหาแต่ละครั้งจะสำเร็จได้ผลดีขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของการแก้ปัญหา ผู้มีเชาว์ปัญญาสูงย่อมแก้ปัญหาได้ดีกว่าผู้ที่มีเชาว์ปัญญาดำ เช่นเดียวกับ สwana พรพัฒน์กุล (2522) ให้ความเห็นว่า ระดับสติปัญญาของคนเราแตกต่างกันจึงเป็นเหตุให้ความสามารถในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และการแก้ปัญหาแตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่สามารถคิดทำความเข้าใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี มักเป็นบุคคลที่ฉลาดกว่า บุคคลส่วนใหญ่ในวัยเดียวกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิมล ตันสกุล (2527) ศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่น

เดียวกับ จารุวรรณ สิงห์ม่วง (2528) ซึ่งศึกษาในนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมและรายด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Atkinson (1964) ที่กล่าวว่า การขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีผลทำให้ไม่ตั้งใจเรียนทำให้ขาดแรงผลักดันที่จะทำให้บุคคลกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นและจากผลการวิจัยของ ราโกว์ (Rakow, 1985) ได้ทำการวิจัย พบว่า แรงจูงใจเป็นตัวแปรทำนายที่สำคัญในการทำนายทักษะในการสืบสอบของนักเรียน และ Morgan (1978) กล่าวว่า กระบวนการแก้ปัญหาในบุคคลจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ แรงจูงใจในการที่จะทำให้เกิดแนวทางในการแก้ปัญหา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษากับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ บลูม ที่กล่าวว่า คุณภาพการสอนของอาจารย์สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25 อาจเนื่องจากคุณภาพการสอนของบลูมอยู่ในเงื่อนไขที่เหมาะสม แต่การศึกษาครั้งนี้ วัดประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา เป็นการวัดจากภาพรวมของอาจารย์ผู้สอนทุกคนของวิทยาลัยพยาบาลทั้งหมด และเนื่องจากภาระงานของอาจารย์ผู้สอนมีมากขึ้น ไม่ได้สัดส่วนกับนักศึกษาจึงทำให้ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ลดลง

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้ช่วยให้ทราบถึงการจัดการเรียนการสอน ของฝ่ายการศึกษาพยาบาลของวิทยาลัยที่ควรได้รับการสนับสนุน พัฒนา ส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4

มีความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาล เช่น การสอนให้นักศึกษาได้ฝึกการคิดปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการสอนตั้งปัญหาจากสถานการณ์จำลอง การสอบแบบให้คิดวิเคราะห์วิจารณ์

2. ควรมีการฝึกฝนความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในทุกด้านเพื่อให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

3. จากการที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับปานกลางนั้น วิทยาลัยพยาบาลควรมีการสำรวจหรือสอบถามนักศึกษาเป็นระยะ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษามีปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพิ่มมากขึ้น

4. จากการที่มีประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลางนั้น วิทยาลัยพยาบาลควรมีการประเมินผลการสอนของอาจารย์เป็นระยะ ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาติดตามความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว

2. ควรศึกษาลักษณะเดียวกันกับนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรอื่น ๆ หรือนักศึกษาพยาบาลสังกัดอื่น ๆ

3. ควรศึกษาถึงปัจจัยส่งเสริมอื่นของนักศึกษาพยาบาลที่อาจสัมพันธ์กับความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลได้มากขึ้น เช่น คะแนนสอบคัดเลือก ความถนัดทางการเรียน แบบการเรียน อัดมโนทัศน์ เป็นต้น

4. ควรศึกษาความสามารถเชิงสืบสอบทางการพยาบาลเป็นรายวิชา ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

5. ควรศึกษาวิจัยหารูปแบบการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลมีคุณลักษณะเชิงสืบสอบทางการพยาบาล โดยเน้นที่กระบวนการมากกว่าเนื้อหา